

ЧАСТЬ ЧЕТВЪРТА.

Событія въ градинѣ-тѣхъ на Геосиманіи.

Ст. 36—56.

П. Като дойде Иисусъ въ Геосиманіи, що рече на ученицы-ты?

О. Тогазъ идува съ тѣхъ на едно мѣсто което ся казуваше Геосиманія; и казува на ученицы-ты, Сѣдѣте тука, докль идѣ тамъ да ся помолѣхъ. Ст. 36.

П. Дѣ бѣше Геосиманія?

О. Въ западни-тѣхъ странѣхъ на Елеонскѣ-тѣхъ горѣхъ. Име-то значи *тискъ на маслины*, и вѣроятно е да е имало на това мѣсто единъ такъвъ тискъ.

П. Кои зѣ съсъ себе си, и що рече на тѣхъ?

О. И като зѣ Петра и двама-та Зеведеевы сынове, начнѣ да скърби и да тѣжи. Тогазъ имъ казува, Прискърбна е душа-та ми до смъртъ; постоите тука и бѣдѣте будни съ мене. Ст. 37, 38.

П. Кои бѣхѣ Зеведеевы-ти сынове?

О. Іаковъ и Іоаннъ. Гл. 4; 21. Тѣ наедно съ Петра бѣхѣ отъ първы-ты ученицы Христовы. Тѣзи трима бѣхѣ избрани да видятъ прѣображеніе-то Христово. Гл. 17; 1. Първо видѣхѣ славѣ-тѣхъ му, а послѣ гледатъ таинственнѣ-тѣхъ му тѣжѣ и скърбъ. И единый-тъ опытъ и другой-тъ бѣхѣ за тѣхъ скѣпоцѣнны срѣдства на приготвеніе за апостолско-то имъ дѣло. Вижь 2 Пет. 1; 17.

П. На що трѣбва да отдавамы прѣчуднѣ-тѣхъ скърбъ Христовѣ?

О. Не можемъ да ѣхъ отдавамы само на страхъ отъ смъртъ-тѣхъ. Много христіани въ врѣме-то на гонѣніе-то сѣхъ могли да посрѣщатъ смъртъ-тѣхъ